

ANALÝZA BITVY O MARIUPOL A AVDIJIVKU.

Naprostá morální převaha ruského vojáka nad vychvalovanými hrdlořezy z formace AZOV!

- editor007 | 19. února 2024

UKRAJINA: Ukrajinské velení je nepoučitelné a při obraně své nejdůležitější pevnosti na východní Ukrajině Avdijivce zopakovalo stejnou zásadní chybu jako při obraně Mariupolu na jaře 2022. Velitel ruského útočného uskupení v Avdijivce generálplukovník Mordvičev, jak při dobývání Mariupulu, tak při dobývání Avdijivky, postupoval podle stejného scénáře.

Stejnou kardinální chybu, která vedla k pádu jak Mariupolu tak Avdijivky, přitom opět zopakovali příslušníci údajně nej-elitnějšího ukrajinského uskupení Azov. [Tentokráté však mají být za svoji zbabělost a nechť bojovat stejně srdnatě jako Rusové potrestáni - nařídil Zelenskyj](#), který je ze ztráty své betonové pevnosti vzteky bez sebe. Elitní uskupení Azov tak v obou bitvách prokázalo, že mladí a zavilí ukrajinští banderovci a nacisté, kteří jsou do něj výlučně verbováni, nemají morální sílu ani výdrž bojovat stejně urputně jako mobilizovaní, často násilím do armády nahnání prostí Ukrajinci středního a vyššího věku, a nejsou ani schopni vzdorovat obyčejné ruské řadové pěchotě pod brilantním velením specialisty pro městský boj a dobývání pevností generálplukovníka Mordvičeva. Očekává se, že Mordvičev dostane od Putina titul Hrdiny Ruska. V dnešní analýze celou bitvu o Avdijivku podrobně rozebereme.

[Generálplukovník Mordvičev](#), vítěz od Mariupolu i Avdijivky, který v obou bitvách prokázal naprostou morální převahu prostého ruského vojáka nad vychvalovanými ukrajinskými hrdlořezy z brigády AZOV.

1) Bitva o Mariupol.

Generálplukovník Mordvičev vyrazil v únoru 2022 z ruského Taganrogu včele ruské 8. armády a rychlým pochodem se z východu přiblížil k Mariupolu. Ze severu město zablokoval jednotkami 1. samostatného armádního sboru Doněckých rebelů, který mu byl podřízen, a které postupovaly z Doněcka, a které obsadily severozápadní předměstskou část Stryi Krym (na mapě červené kolečko). Jakmile Mordvičev město obklíčil, vyrazil z východu podél toku řeky Kalmius do jeho centra, (na mapě červená šipka z východu na západ). Mordvičev tak prokázal dokonalé chápání vlivu terénu na charakter městské bitvy. Hlavní Ukrajinské síly se opevnily v betonových městských a průmyslových komplexech na jihu a severu města, (žluté šestiúhelníky), a útok úzkým středem města podél toku řeky Kalmius, kde byl volný terén s množstvím parků a zástavba cihlových domů neočekávaly. Z Krymu vstříc Mordvičevovi postupoval 22. samostatný armádní sbor, (červená šipka z východu na západ). Ten obešel západní předměstí Mariupolu, a z předměstí Stryi Krym zahájil ve spolupráci s doněckými rebely rychlý útok podél koryta řeky Kalčik, která se vlévá do řeky Kalmius, vstříc 1. Armádě. Obě Mordvičevova uskupení postupovala podél toku řek lehkou zástavbou a už 22. března se v tzv. Martenivském masivu, (na mapě místa střetu červených šipek), setkala, a rozřízla město na

severní a jižní polovinu. Šokovaní obránci betonových pevností na severu Mariupolu ztratili nervy, protože byli odříznuti od zásob uložených v jižní betonové pevnosti, a tak ze severu vyrazili, aby se probili na jih, (žlutá šipka). Ruské jednotky jim na Mordvičevův příkaz uvolnily průchody a nechaly je ze severních pevností uniknout na jih do Azovstalu. Ani jeden ukrajinský komandant si neuvědomil, že vyklizením severních betonových komplexů, jejichž dobývání by bylo vzhledem k jejich rozlehlosti náročné na živou sílu, a soustředěním celé ukrajinské posádky na malé ploše jižní pevnosti Azovstal, padli do Mordvičevovy pasti. Likvidace celé ukrajinské posádky města se tak odehrávala na malé ploše Azovstalu, a hlavní roli při ní sehrálo ruské letectvo, které zahnilo Ukrajince do podzemí a bombami zlomilo jejich morálku.

18.02.24 23:34

Mapy Google

Snímky ©2024 TerraMetrics, Mapová data ©2024 Google 2 km

<https://www.google.com/maps/@47.1188205,37.5376988,17275m/data=!3m1!1e3?entry=ttu>

1/1

Zbabělým a předčasným vyklizením severního betonového komplexu se ukrajinské síly bránící Mariupol zbavily možnosti provádět protiútoky a výpady na sever směrem k Záporoží, i do vnitřního města. Nahustily se na malý prostor Azovstalu, kde byly bezmocně uvězněny, a nedokázaly vydržet intenzivní ruské bombardování, které díky malé ploše bylo nesmírně ničivé. Ukrajinské jednotky bránící Mariupol tak prokázaly jak nízkou morálku, tak neschopné velení. Současné boje HAMAS proti Izraeli v Gaze krásně ukazují, jak HAMAS díky vysoké morálce, taktické vyspělosti i velitelským schopnostem dokáže účinně vzdorovat izraelské armádě v mnohem nepříznivějších podmínkách a při větší početní i palebné převaze útočící strany. Mýtus o hrdinech z Mariupolu je jen západní mainstreamový narativ, a současný debakl hrdinů z Azova v Avdijivce toto neslavné hodnocení jen potvrzuje.

Hlavní poučení z bitvy o Mariupol – ukrajinské jednotky i velitelé projevili značnou nechuť k aktivní městské bitvě, a snažili se bojovat pouze v obraně skryti v betonových stavbách, popřípadě skrytě vytvářet léčky a palebné pytle. Tím se připravili o možnost způsobit ruské armádě vyšší ztráty, a odsoudili se k pasivní obraně, a ke kapitulaci. Stažení všech sil na malý prostor Azovstalu, byla diletantská chyba, a projev zbabělosti. Mordvičevovo velení bylo brilantní. Manévrem v městské zástavbě obešel připravenou ukrajinskou obranu, přesekal město na malé izolované pytle, a

Ukrajince nakupené na malém prostoru porazil bombami a děly. (Hlavní zdroj analýzy: " [Hodnocení bitvy o Mariupol a role generála Mordvičeva](#).)

2) Bitva o Avdijivku.

Podobně jako v Mariupolu i v Avdijivce Mordvičev postupoval metodicky a nejprve zablokoval ukrajinskou posádku v Avdijivce vysunutím severních a jižních kleští v otevřeném terénu. Severní kleště byly vysunuty k vesnici Berdiči ze dvou taktických důvodů. (1) Přetrnul hlavní zásobovací trasu do Avdijivky, a zbylé méně kvalitní cesty dostal pod přímou palbu děl a přenosných raket a minometů. (2) Vytvořil obranná postavení, která svou hloubkou zabraňovala ukrajinským jednotkám útočit z hloubi vlastní obrany směrem do Avdijivky. Všechny útoky proti ruským silám v Avdijivce tak museli provádět pouze příslušníci její ukrajinské posádky. Ruská vojska útočící v Avdijivce tak měla vždy kryté vnější boky, a musela tak odrážet jen útoky vyčerpaných obránců na své vnitřní boky. Tato taktická výhoda dávala malým skupinám útočících ruských vojáků pocit jistoty, že nebudou odráženi, a zmasakrováni nebo zajati, jak se v městských bitvách obvykle děje.

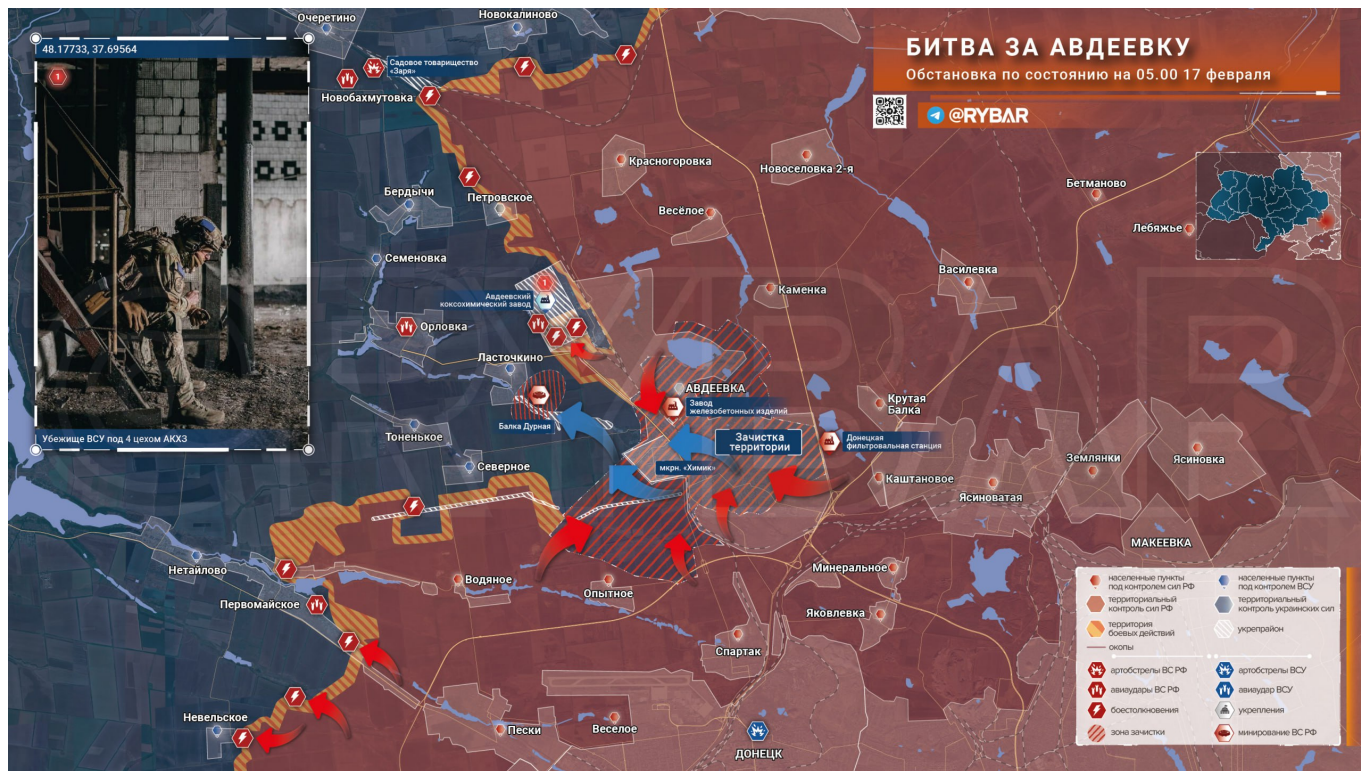
Tuto první operaci na dobytí Avdijivky prováděl Mordvičev v době, kdy panoval mráz, a volný terén byl příhodný pro postup obrněných jednotek i pěchoty. Jakmile Mordvičev vysunul svá křídla obkličující Avdijivku dostatečně hluboko, aby palbou kontroloval všechny přístupové cesty do města, přestal postupovat vpřed, aby celou Avdijivku obklíčil, a pouze odrážel ukrajinské protiútoky, a vylepšoval svou obranu vysunutých křídel. Když půda roztála měl vyhráno, Ukrajinci již nemohli jeho křídla prolomit, a ani po rozbahněném terénu Avdijivku zásobovat, dopravovat do ní posily a evakuovat z ní raněné. Mordvičev část sil, které nepotřeboval k obraně křídel přesunul do Avdijivky, kde zpevněné cesty umožňovaly postup vpřed a udeřil.

Ve druhé fázi operace Mordvičev zahájil obkličování ukrajinské posádky ve vnitřním městě. Opět důkladně prostudoval terén a směry hlavních útoků vedl vždy tak, aby postupoval "cihlovou" a ne "betonovou" a "průmyslovou" zástavbou. Hlavní ukrajinské síly byly opět soustředěny do betonových pevností a nebyly schopny jako v Mariupolu podnikat výpady do boků ruských vojsk postupujících lehkou zástavbou. Avdijivka tak byla na přelomu ledna a února rozsekána na několik sektorů ukrajinských betonových pevností, mezi které se stále hlouběji vlamovaly ruské jednotky. Syriský se pokusil situaci zachránit 4. února, kdy do [města vyslal 3. údernou brigádu Azov posílenou o část elitního batalionu složeného z volynských banderovců, z ukrajinských fotbalových chuligánů, a z veteránů pluku Azov Ljubart](#). Část těchto sil zřejmě zničilo ruské letectvo Iskandery ještě v místě, kde se shromažďovali. Ačkoli to Ukrajinci popírají. (Poznámka - Ukrajina má nyní dvě brigády AZOV - 3 a 12. [AZOV 3](#) byl celý v Avdijivce. AZOV 12 je u Kreminé na charkovské frontě, a jeho části v Avdijivce.)

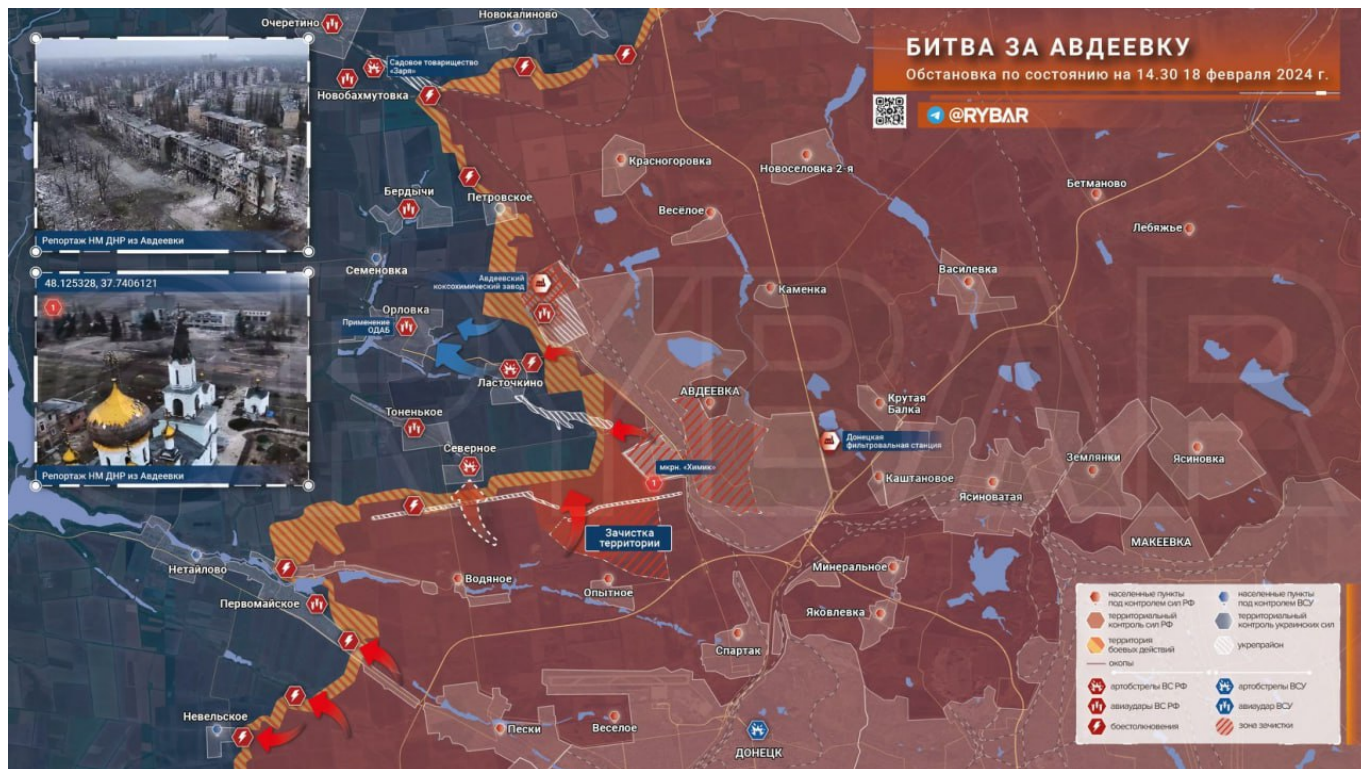
Konec 2. fáze bitvy o Avdijivku. Mordvičev dokončuje postup lehkou zástavbou města, při kterém rozsekává ukrajinskou posádku stejně jako v Mariupolu.

Mazaný Mordičev podobně jako v Mariupolu, tak i v Avdijivce nařídil ruským silám, aby i tomuto diletantskému přesunu jednotek Azov do nitra Avdijivky nebránily. Jakmile se většina elitních banderovců dostala do Avdijivky, Mordičev použil svoji operační zálohu tzv. „Zemědělce“, a odpálil robotické miny Земледелие do úzkého hrdla mezi svými křídly. Veškeré spojení mezi několika tisíci Ukrajinci v Avdijivce a jejich týlem tak okamžitě přestalo existovat. Přes desetitisíce dvacetimetrových autonomních zabijáků Земледелие neprojde a neprojde ani myš. Pytel byl uzavřen a Mordičev přikročil ke třetí fázi operace.

Začátek 3. fáze bitvy o Avdiivku – dálkové zaminování robotickými minami jediné ústupové cesty Ukrajinců z města – na mapě štráfované území v elipse se symbolem miny.

Ruské jednotky postupující lehkou zástavbou začaly rychle rozsekávat Avdiivku na obkličované betonové pytle nacpané ustrašenými a demoralizovanými Ukrajinci. Jakmile se nějaký Ukrajinec odvážil z takového pytle vystrčit nos, přiletěla na něj bomba FAB 1500, která vyhodí do vzduchu celý dům a nechá na jeho místě velký kráter. Sami Ukrajinci napočítali až 50 shozů těchto bomb denně. Cestu Rusům v lehké zástavbě čistily drony, děla, minomety i pověstné vrhače vakuových bomb. Žádný Ukrajinec se v těchto předem vybraných koridorech ruských postupů nedokázal bez obětování života postavit na odpor. Veškeré Ukrajinské dělostřelectvo bylo zničeno. Jednotka Azov, prapor Ljubart i ostatní Ukrajinci ve městě rychle pochopili, že je Syrskij poslal do pasti, do obklíčení a na jistou smrt. [V noci na pátek vypukla hromadná panika, a Ukrajinci se dali na útěk](#). Jediná cesta z města vedla přes území, kam byly rozprášeni den před tím roboti Земледелие.

Konec bitvy o Avdiivku – začistka probíhá rychle, očekává se nejméně tisíc zajatců a mnohem více mrtvých.

Šťestí tak měli ti Ukrajinci, kteří byli svými kumpány ponecháni osudu, protože byli zranění, a nešlo je evakuovat z města. Ukrajinci se v těchto případech spojili s Volhou – speciální frekvence pro rádiovou komunikaci s Rusy – a oznamovali jim, ve kterých objektech jsou už jen ranění, a žádali je, aby se o ně postarali. Rusové všem těmto požadavkům vyhověli. Považují totiž Ukrajince za poněkud pomatené bratrance, a chovají se k nim, až na výjimky, poměrně slušně. Tento náhlý záchvat oboustranné humanity ovšem nešel bdělé pozornosti nejvyššího velení kyjevské soldatesky, a ta ihned oznámila, že SBU si to se všemi zrádci, kteří opustili své raněné druhy vyřídí. A ani mainstreamová média nezůstala pozadu a místo projevů ruské i ukrajinské humanity na závěr jedné z nejbrutálnějších bitev celé války raději nějakou náhodou začala publikovat nedatovaná a nepřehledná videa, která mají dokazovat, jak Rusové vraždí bezbranné zajatce.

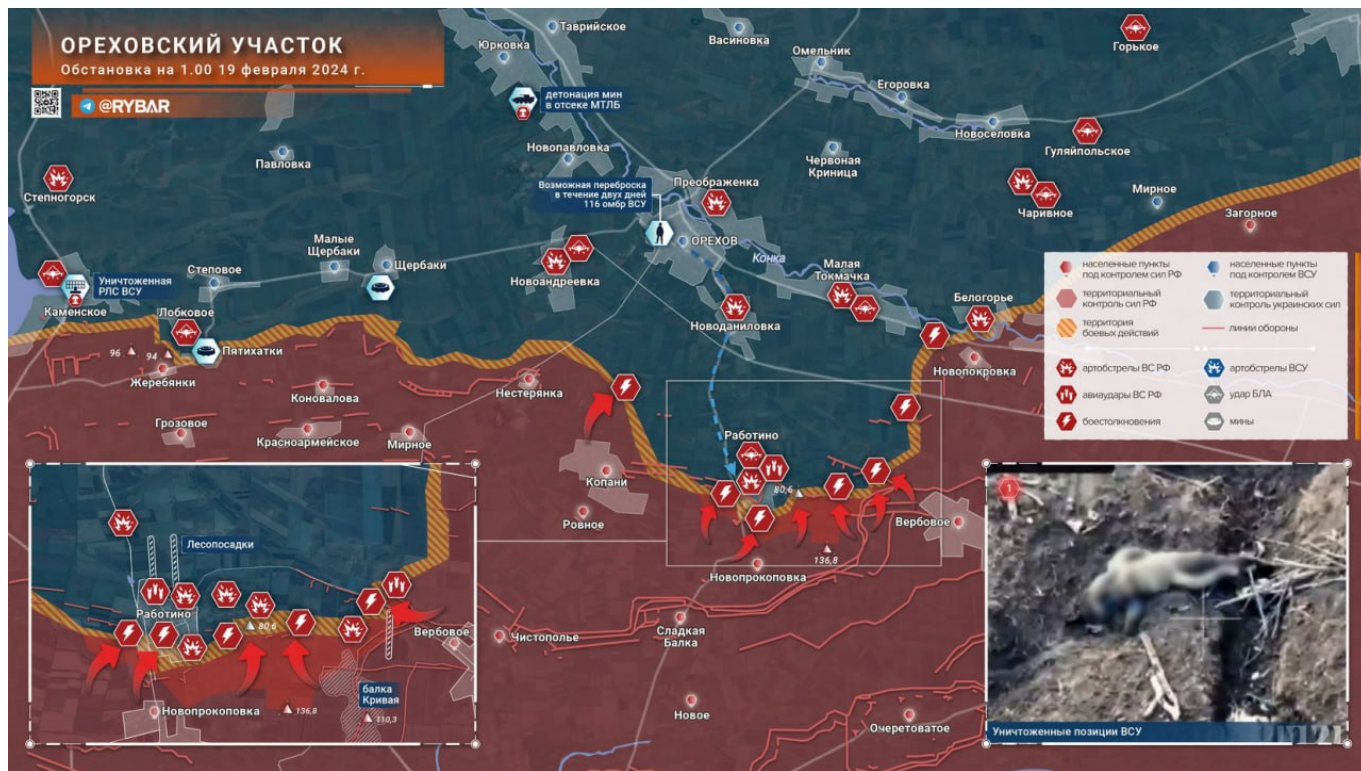
Generál Mordičev opět při dobytí největší ukrajinské pevnosti, kterou kyjevský režim budoval nepřetržitě od roku 2014, postupoval systematicky a metodicky. Nejprve město uzavřel palebným pytle, a otvor do něj nechal volný, až do konce bitvy, aby kyjevěští vojenští diletanti mohli do pasti poslat co možná nejvíc vojáků. Mordičev postupoval vždy cestou nejmenšího možného odporu, a po metodické, vražedné vyhlazující palbě a bombardování. Ukrajince letadly a drony zahnal do betonových úkrytů, odkud nemohli vylézat, a metodicky je obklíčoval, až ztratili nervy a začali prchat. V tom okamžiku jim zaminoval jedinou ústupovou cestu, kterou do té doby nechával volnou, aby mu mohli nalézt do pasti. Ukrajinské velení nebylo schopné naprosto ničeho, co v městské válce nyní ukazuje HAMAS. Je tak jasné, že ukrajinští velitelé jsou neschopní, a že ukrajinští vojáci odmítají nasazovat své životy při aktivních protiútocích. Ruská armáda dokázala v bitvě o Avdiivku jasnou morální, taktickou i materiální převahu. Další bitvy budou pro Ukrajince ještě náročnější, protože se už nikde nebudou moci spolehnout na tak mocné betonové opevnění. Zelenskij prohlašoval, že je Avdiivka nedobytná. Byla dobyta, a jak se ukazuje, ruské ztráty v útočné městské bitvě byly opět nižší než ztráty obránců. Putin na rozdíl od Zelenského umí rychle střídát generály, a pověřovat úkoly ty, kteří jsou pro daný tip operace nejvhodnější. To je základní rys úspěšného стратега, který Zelenskij naprosto postrádá. Ukrajinská armáda, která postrádá velitelské stupně –

divize, sbor a armáda, a je tvořena pouze brigádními formacemi koordinovanými velitelstvím frontů prohrává úplně stejně [jako prohrála rakouská armáda s pruskou v roce 1866](#) – i tehdy v rámci úspor rakouská armáda zrušila divizní stupeň velení a v boji se ukázalo, že nebyla schopna jednotlivé brigády na bojišti účinně koordinovat, a velení armády nebylo schopno jednotkám účinně velet. Jak rakouská tak ukrajinská armáda bojovaly proti nepříteli s palebnou převahou, tudíž je jasné, že se Ukrajinci nemají nač vymlouvat. Historie učí, že armády s nízkou velitelskou koordinací se po porážce na bitevním poli snadno promění v prchající houfy, které je těžko zastavit. Kyjev tak má nad čím přemýšlet. (Zdroj k rakouské armádě – Válka 1866, Pavel Bělina, Josef Fučík, 2005)

[Generál plukovník Mordvičev je titulován “Generál Průlom”](#) a očekává se, že povede další ruské ofenzívy. Navzdory tvrzením západního mainstreamu o masivní početní převaze ruských vojsk a hromadách mrtvých Rusů v Avdijivce je opak pravdou – ruské síly byly stejně početné, a měly mnohem nižší ztráty. Jejich převaha spočívala v moderních zbraních, v letectvu, v dělostřelectvu, v dostatku munice i dronů, ve vyšší morálce, a ve zdatnějším mužstvu a hlavně ve vysoké profesionalitě všech velitelů.

[Ještě 16. února kyjevská média hlásila v goebbelsovském záchvatu](#), že 3. úderná brigáda AZOV, která byla 15. února nakomandována do města, pevně drží Avdijevku, (ve skutečnosti se už dala na útěk), a masírovala ukrajinské čtenáře zprávami o 15000 mrtvých Rusech, které za jediný den 3. brigáda AZOV v Avdijivce postřílela, a dokonce oznamovala čísla ruských brigád, které AZOV 3 za jediný den zničil, (wiped out – doslova vyhladil), – 74, 114, 55, 30, 35, 21 a 15! Nutno podotknout, že autorem těchto fantasmagorických [hlášení kyjevské soldatesky je absolvent Masarykovy university v Brně Martin Fornousek](#), podle kyjevského portálu “vystudovaný v oboru “conflict and democracy studies”.

[Mnohem pravdivější příběh o Avdijivce zveřejnil britský podplukovník Glen Grant](#), který je oficiálním vojenským poradcem režimu. Podle Granta Avdijivku bránila od léta 2022 ukrajinská 110. mechanizovaná brigáda vyzbrojená českými zbraněmi – houfnicemi DANA, raketomety Vampire, BVP-1 a další technikou od Madam Černochové. Brigáda byla prý ovšem zcela zdecimována, a její zbytky propadly panice, jakmile na ni nařídil generál Mordvičev svrhávat klouzavé bomby FAB 1500. Tyto bomby nejen vyhodí celý dům či betonovou pevnost do vzduchu, ale obrovská tlaková vlna ochromí všechny v jejich dosahu. Ukrajinskou 110. brigádu tak potkal stejný osud jako elitní nacistické tankisty z SS praporu Tigrů v bitvě o Normandii. Podle vzpomínek plukovníka von Luck, který jim velel, výbuchy těžkých bomb nejen převracely 50 tunové tanky věží dolů, jako by byly hračky, ale po náletu se i několik elitních příslušníků osádek v zoufalství raději zastřelilo, ačkoli útok přežili a jejich tanky byly bojeschopné, protože nedokázali snést pomyslení, že budou při dalším náletu roztrháni stejně jako jejich kolegové. Západní novináři se ruským bombám 1500 FAB v létě vysmívali, protože sice vyhloubí v zemi obrovský kráter, ale nejsou tak ničivé jako kazetová munice. Zapomněli přitom na psychologický efekt. Ohlušený a otřesený voják sice útok přežije, ale už není schopen bojovat. Ruská pěchota vždy udeřila na místa, kam předtím letectvo svrhlo klouzavé FAB 1500. A vždy se nesetkala s žádným odporem. 110. brigáda ukrajinské pěchoty, tak byla bombami zdecimována, a vyhnána z opevnění. Fanatičtí ukrajinští velitelé ji po tom nahnali do útoku, aby ztracená postavení dobyla zpět. A to byl její konec. Rusové je stříleli jak vrabčáky, protože i Rusové útočí vždy až po masivní dělostřelecké a letecké přípravě. Ukrajinci jsou poslední na světě, kdo provádí japonské Banzai zteče, a podle toho také končí! (Zdroj: Hans von Luck, Panzer Commander, 1989, Frontline Books.) Plukovník Glen Grant však i tak mlží. V Avdijivce bojovalo více brigád Ukrajiny, než 110. [Třeba 53.](#) a mohli bychom pokračovat. Grant však přiznal, že při zmateném ústupu z města utrpěly Ukrajinci značné ztráty. Mordvičevovi Zemědělci tak úřadovaly.

Rusové včera přešli do útoku v oblasti bývalé vesnice Rabotino, která je poslední, co zbylo ze slavné ukrajinské letní ofenzívy. Po začištění Avdijivky se očekává mocná ruská ofenzíva. Kde Rusové udeří se teprve uvidí.

AUTOR: Michael Svatoš